

РЕШЕНИЕ

№ 1975

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12131** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Н. Д. Х., със съдебен адрес в [населено място] срещу Решение от 10.11.2020 г., постановено по нахд № 5347/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 112-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-004489 от 19.03.2020 г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция” /ПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на основание чл.174, ал.3, предл.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. и административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца”.

С жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че касаторът не е управлявал МПС при извършване на проверката. Заявява се, че показанията на свидетеля М. са противоречиви, поради което СРС неправилно ги е кредитирал. Навеждат се доводи, че решението е немотивирано и че не са обсъдени възраженията на жалбоподателя. Иска се оспореното решение и издаденото НП като неправилни и незаконосъобразни да бъдат отменени. Претендират се разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - отдел „Пътна полиция” към СДВР не изразява становище по жалбата. Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Ю. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Предмет на касационно оспорване е решение от 10.11.2020г. по нахд № 5347/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

На 08.03.2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на Н. Д. Х. за това, че същия ден, около 7:00 ч., в [населено място], на ул.761/1/ като водач на лек автомобил К. В. с ДР [рег.номер на МПС] , собственост на „Рекламно издателска агенция №1“ О., с посока на движение от [улица]към [улица]и след кръстовището с [улица]при извършена проверка в 7,15ч. водачът категорично отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство алкотест дрегер 7510 №0213. Издаден бил и талон за медицинско изследване № 093128 за МБАЛ „Св. А.“. АУАН бил съставен по сведение на свидетеля очевидец Р. М..Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

С обжалваното решение съдът приел, че автомобилът се движи на заден ход по [улица]с посока на движение към [улица]и че свидетелят Р.М. почукал на страничното стъкло на автомобила, за да направи забележка на водача, че музиката е много силна.Автомобилът спрял и М. поискал документите на водача.Тогава усетил мирис на алкохол в автомобила, усъмнил се че водачът може да е употребил алкохол, взел ключовете на автомобила и извикал на място служители на отдел "ПП" към СДВР.

От изложеното е видно, че приетата от съда фактическа обстановка се различава от отразената в НП. В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите Б. К., М. Г. и Р. М. - свидетели очевидци и А. С. - актосъставител и Р. П. - който удостоверил отказа на касатора да подпише АУАН. Показанията на свидетелите К., Г. и М. се различават по отношение на твърдението, че Х. е управлявал автомобила. В тази връзка неизяснени са останали възраженията на касатора с жалбата му пред СРС как по време на движение свидетелят М. е почукал на стъклото на автомобила, къде е станало това и кога.

Не е изяснено с мотивите на решението и защо съдът е приел, че автомобилът се е движил на заден ход след като и в докладната записка на М. и в АУАН не се твърдят такива обстоятелства.

Не е обсъдена доказателствената стойност на представената с преписката докладна записка от М., без входящ номер и дата на представянето ѝ пред органа. Не е изяснено как актът е съставен въз основа на докладната записка на място при условие, че

актосъставителят в съдебно заседание на 24.09.2020г. е заявил, че не е бил на място и че актове по докладни се пишат по данни от докладната. При тези данни съдът е следвало да разпита служителят Д. Г., който е съставил талона за изследване и най-вероятно е бил на мястото на твърдяното нарушение. С показанията на Г. може да се провери достоверността на показанията на К. и Г. относно времето и мястото на нарушението, вкл. местоположението на автомобила по време на проверката за употреба на алкохол. Не е проверено и твърдението на касатора, че при движение назад към бариерата посоката на движение би била различна от посочената в АУАН и НП.

Предвид изложеното настоящият съд приема, че оспореното съдебно решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, непълнота на доказателствения материал и липса на достатъчни мотиви относно кредитираните доказателства, което води до необосновани правни изводи.

Касационната инстанция не е съд по фактите. За установяване на касационните основания се допускат само писмени доказателства. Делото не може да бъде решено по същество от касационния съд, тъй като се налага събиране на гласни доказателства и установяване на фактическата обстановка след анализ на всички събрани доказателства. Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав на същия съд със задължителните указания, посочени по-горе.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 10.11.2020г., постановено по нахд № 5347/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.